

Bankens Direktion, og Ministeren udtalte: »Den har altsaa tilkendegivet, at det i det mindste var inopportunt nu at ændre ved de bestaaende Forhold.« Ministeren bemærkede:

»Jeg mener ogsaa, at en Ændring som foreslaaet er ganske uopnaaelig i Øjeblikket, for det er ganske udenfor det rimelige at henvise til, at Nationalbankens Oktroj tilsikrer Banken ubetinget Frihed. Oktrojen indeholder nemlig ikke blot Bestemmelser om Bankens Rettigheder, men den paalægger Nationalbanken ganske bestemte Forpligtelser, og naar disse ikke længere kan opfyldes, nytter det fornuftigvis ikke at pukke paa Friheden. Men jeg vil i denne Forbindelse sige, at jeg er saare langt fra at kunne udtale nogen egentlig Tilfredshed med den tilvejebragte Nyordning, hvorved den kongelige Bankkommissær har faaet et særligt Ansvar for Bankens Ledelse, uden at det er muligt for mig at faa Tid til at være med i denne Ledelse i noget større Omfang. Ansvarret maa fornuftigvis ogsaa nu hvile paa Bankens Direktion, efter at bestemte Retningslinier er afstukket.

Det er imidlertid under ekstraordinære Forhold som de nuværende særdeles vanskeligt for Nationalbankens Direktion at handle under et fælles Ansvar, fordi Bankens Forfatning er ganske umulig. Efter denne skal Banken have fire Direktører, der er ligestillede. Enhver vil forstaa, at det er helt urimeligt, at Banken ikke har en Førstedirektør, der med Autoritet kan træde ind for sit Standpunkt og gøre det gældende med fornøden Vægt. Jeg nærer derfor det Ønske, at det maa kunne lykkes i en nær Fremtid at naa til en anden Ordning end den, der er foreskrevet i Oktrojen, hvorefter Nationalbanken nu virker.«

Ved 1. Behandling drøftedes ligesom ved Behandlingen af Loven af 29. September Spørgsmaalet om, hvem der efter denne Bestemmelse har Ansvar for Nationalbankens Beslutninger paa dette Omraade. Venstres Ordfører, Madsen-Mygdal, udtalte, »at det dog vistnok maa være saaledes, at saa længe det er forbeholdt Handelsministeren at træffe den endelige Afgørelse i Tvivlsspørgsmaal, maa det ogsaa være saaledes, at den, der træffer Afgørelsen, har Ansvarret; en anden Fordeling kan ikke tænkes. Men jeg antager heller ikke, at Handelsministeren ikke til enhver Tid vil tage Ansvarret for de Bestemmelser, han i sin Egenskab af kongelig Bankkommissær træffer.« De Konservatives Ordfører, Christmas Møller, betonedede endnu stærkere det samme og fremhævede, at naturligvis har det Vatutaudvalg, der er nedsat, et Medansvar sammen med Ministeren i Spørgsmaal, i hvilke det har tiltraadt Ministerens Forslag. Ogsaa Pürschel udtalte sig paa samme Maade om Ministerens Ansvar. Da Ministeren derefter tog Ordet, udtalte han sig ikke herom, hvilket